

barnfonden

PUSSELBITEN

Barnfondens faddertidning • nummer 2 2010

MED BARNEN I FOKUS

**Fadderbesök
i Uganda**

**Bättre skola
för 7 500 barn**

**Annorlunda
julklappar**

NYA ORDFÖRÄNDEN HAR ORDET

Sedan jag började i styrelsen för Barnfonden 2003 har det skett en fantastisk utveckling. Antalet faddrar ökar stadigt, och med antalet faddrar ökar antalet familjer vi kan hjälpa. Barnfonden har också, tack vare allt stöd till Framtidsfonden, kunnat engagera sig i ett antal projekt som stöd till fadderverksamheten, till exempel malariabekämpning i Mali och barnvänliga skolor i Bolivia och Ecuador.

Jag ser det som en stor förmån att få arbeta med Barnfonden och bidra till arbetet för att barn ska få utbildning och hälsovård, att familjer kan bli självförsörjande och att hela byar utvecklas. Mitt första besök i ett fadderprojekt var i Benin i Västafrika, och det gav mig ytterligare kraft att arbeta vidare här hemma. Barnfondens arbete i världen gör så mycket för så många, och de medel vi samlar in här i Sverige kommer ända fram till byar, familjer och barn i de projekt vi stöder.

När jag nu har tagit över som ordförande i Barnfonden ser jag fram emot att få fortsätta driva det arbete Barnfonden gör. Särskilt glad är jag åt att få arbeta med Barnfondens kunniga och engagerade personal i Malmö, och även för det starka internationella samarbete vi har med de andra organisationerna inom Childfund Alliance. Ett samarbete som gör det möjligt att stödja barn i så många olika länder, och säker-

ställa kvaliteten på arbetet ända ut i projekten. Vi i styrelsen har till uppgift att vara ett stöd till organisationen, och att jobba tillsammans med kansliet i långsiktiga och strategiska frågor, samt att följa upp att våra insamlade medel utnyttjas på bästa sätt för hållbar utveckling i mottagarländerna.

Jag ser fram emot den kommande tiden med er givare och med Barnfondens personal och hur vi tillsammans kan hjälpa barn att förändra vår värld.

Annikki Schaeferdiek
Ordförande Barnfonden

PS. En sak du som givare kan göra redan nu är att kontakta din arbetsgivare om att ge en julgåva till Barnfonden i stället för att skicka ut julkort eller julkappar!

INNEHÅLL

FOTO: THERESE SKOGLUND

Raïssa från Benin är 2 år gammal och har precis deltagit i en hälsokontroll.

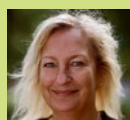
- 4–6 Fadderprojektet Vignihoue i Benin
- 7 Maureen har blivit lärare
- 8–9 Fadderbesök i Uganda
- 10–11 En fristad i Brasilien
- 12 Getter till mor- och farmödrar
- 13 Annorlunda julkappar
- 14 Bättre skola för 7500 barn
- 15 Krönika
- 16 Fadderservice svarar

Barnfondens kansli & redaktion för Pusselbiten

Ansvarig utgivare: Maria Thomelius. **Redaktion:** Karin Wikström (redaktör), Cecilia Schön, Martina Hibell.

Maria Thomelius
general-
sekreterare

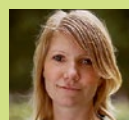
Karin Bergqvist
fadderservicechef

Kristin Flodén
handläggare
fadderservice
Afrika

Catherine Larsson
handläggare
fadderservice
Afrika

Therese Skoglund
handläggare
fadderservice
Afrika

Eva Winberg
handläggare
fadderservice
Latinamerika

Mathurin Kpatcha
handläggare
fadderservice
Asien

Sevgi Até
receptionist

Martina Hibell
program-
handläggare

Cecilia Schön
marknadschef

Hanna Ivarsson
marknadsförare

Karin Wikström
informatör

Kerstin Reimers
ekonomichef

Adress:

Barnfonden
Västra Kanalгатan 8
Box 4100
203 12 Malmö

Tel: 040-12 18 85

E-post: info@barnfonden.se

Hemsida: www.barnfonden.se

pg: 90 13 02-0
90 13 01-2

Tack till alla som hjälper Barnfonden att göra tidningen till en låg kostnad: Formgivning: Inspiration Media, Illustratör: Mattias Gordon, Korrektur: Åsa Hernborg.

Barnfonden har 90-konto och kontrolleras av Svensk Insamlingskontroll (SFI).

TACK TILL ALLA GIVARE!

Nu är skolbiblioteket i Buee klart!

Nu har barnen och ungdomarna i Buee i södra Etiopien fått ett bibliotek. Det är fyllt med både skolböcker och skönlitterära böcker och är en lugn plats där skolbarnen kan läsa och göra sina läxor.

Under 2009 bidrog våra givare med 93 000 kronor som räckte till att bygga biblioteket och fylla det med böcker och möbler. En bibliotekarie har anställts för att hålla biblioteket öppet och för att hjälpa barnen att hitta rätt böcker. Tack vare att biblioteket har elektricitet kan det användas både på dag- och kvällstid. Det är viktigt eftersom få

av barnen har el hemma och därför har svårt att göra läxor på kvällen.

Stort tack till er givare som både har gett barnen i Buee möjlighet att få läsa och en bättre chans att klara skolan!

Se bilder och läs mer på www.barnfonden.se/buee

På skolan i Buee går 400 elever som nu får lättare att göra sina läxor.

En film om gåvor som växer!

För bara 50 kronor kan du köpa ett frukt-träd till en familj i Kambodja. Det vill vi berätta för fler och vi har därför gjort en liten film om detta. Nu vill vi be dig att hjälpa oss att sprida filmen på internet!

Gå in på www.youtube.com/barnfonden Titta på filmen. Och tipsa gärna dina vänner!

Stort tack till illustratören Mattias Gordon som har tecknat filmen. Även tack till Barnfondens styrelsemedlem Rebecka Törnqvist som gjort musiken.

Ny ordförande i Barnfondens styrelse

Den 9 september valdes Annikki Schaeferdiek till ordförande för Barnfonden. Annikki har varit vice ordförande sedan 2007. Hon efterträder Klas Olofsson.

– Under mina år i Barnfonden har jag haft glädjen att se den nytta vårt arbete gör hos mottagarna. I mitt arbete som styrelseordförande vill jag fortsätta arbetet i samma anda och verka för att vi kan hjälpa ännu fler barn att förändra världen, säger Annikki Schaeferdiek.

Annikki Schaeferdiek är utbildad ingenjör och har arbetat inom en rad uppstarts-bolag inom tekniksektorn, senast som VD för svenska Netwise AB och som affärs-områdeschef på Ericsson. Hon har bred internationell erfarenhet. Idag driver Annikki Schaeferdiek smyckesföretaget Syster P. Annikki är fadder till Olinga och Akiteng i Uganda och till Worofu i Mali.

... och ett nytt ansikte i styrelsen

Sedan den 7 juni 2010 är Håkan Friberg ny ledamot i Barnfondens styrelse. Håkan Friberg är rådgivare och stöd till chefer i företag och organisationer genom egna företaget Smörblomman. Håkan Friberg har tidigare arbetat som personaldirektör i flera internationella företag, främst inom IT-branschen. Håkan är fadder till Aprianus i Indonesien.

– Jag har under lång tid haft ett stort intresse av att lämna mitt bidrag till att förbättra levnadsförhållandena för i första hand barn. Under alla mina resor har jag med egna ögon sett att behoven är mycket stora. När jag fick förfrågan att ingå i Barnfondens styrelse var det därför mycket lätt att tacka ja. Jag hoppas kunna göra nytta både i styrelsen och på andra sätt, säger Håkan Friberg.

JUNIOR-YOGA

I höst åker yogainstruktören Annette Lefterow på turné runt om i landet med ett event där barn får prova yoga. Intäkterna går till ett Barnfonden-projekt för att förbättra hälsan för barn upp till fem års ålder i Rajahstan i norra Indien.

Grundidén bakom turnén är Annettes tanke att ge tillbaka till yogans ursprung. Hon menar att vi som upplever yogans läkande kraft på ett enkelt sätt kan visa vår tacksamhet genom att uppmärksamma och hjälpa Indiens barn. Annette har själv två fadderbarn i Indien.

Junior-yoga-turnén kommer att äga rum mellan den 14–28 november i Stockholm, Bålsta, Norrköping, Göteborg och Malmö. Junior-yoga passar bäst för barn mellan 8–12 år. Biljetter finns att köpa på www.gavokatalogen/barnfonden

Miss inte Annette Lefterows krönika på sidan 15.

Nytt på hemsidan!

Du har väl inte missat

att det finns ett fotoalbum på Barnfondens hemsida? Där kan du se bilder från när Barnfondens personal har besökt fadderprojekt i olika länder.

Hiitta dit: www.barnfonden.se/ fotoalbum

Vi har också fyllt på faddersidan med berättelser från barn och familjer och från aktiviteter i fadderprojekten.

Hiitta dit: www.barnfonden.se/faddersidan

A close-up portrait of a young child with dark skin and large, dark eyes. The child is wearing a white knit hat with red and white horizontal stripes. The background is blurred, showing other people in colorful clothing. A semi-transparent white banner is overlaid across the middle of the image, containing the title text.

FADDERPROJEKTET

Fadderprojektet arbetar med hälsoinsatser. Bland annat med hälsokontroller för barn upp till fem år.

Jonas, Isaac och Dieu är 10 år gamla. Jonas tycker bäst om att läsa böcker, Isaac tycker om biologi och Dieu tycker om att prata franska.

BENIN. Therese Skoglund från Barnfonden har besökt ett fadderprojekt i Benin och sett hur de olika insatserna för bättre hälsa, utbildning och försörjning faktiskt samverkar. Coffi Gnidehou som är rektor i skolan i Aligoudo berättar att det är arbetet för bättre försörjning och mat tillgång som nu gör att fler barn kan gå klart skolan.

TEXT OCH FOTO **THERESE SKOGLUND**

VIGNIHOUE I BENIN

Vid yrkesskolan får föräldrar och ungdomar lära sig nya jordbruksmetoder så att de kan få en större skörd.

Familjerna kan nu producera och sälja palmolja som används till matlagning.

FADDERPROJEKTET DK0422 Vignihoue ligger i centrala Benin i ett landskap där små byar och gårdar binds samman av röda, gropiga och krokiga jordvägar. Längs vägen cyklar en liten pojke vingligt fram på en lite för stor cykel, några kvinnor hämtar vatten och några enstaka djur söker skugga under tak eller träd.

Precis som alla andra fadderprojekt arbetar fadderprojektet Vignihoue för att alla barn ska få gå i skolan, att alla familjer ska ha tillgång till sjukvård och att familjerna ska ha möjlighet att öka sina inkomster.

På väggen i fadderprojektskontoret sitter en tavla med bilder och namn på de anställda och familjekommittén. Fadderprojektet drivs av fem anställda och familjekommittén har 18 medlemmar. Personalen arbetar med att samordna möten för familjekommittén, göra hembesök hos familjer, skriva årsrapporter för fadderbarnen, hjälpa till med brevskrivning och mycket annat. Familjekommittén och personalen träffas varje månad för att diskutera arbetet. Då har föräldrarna möjlighet att ta upp problem och diskutera vad som kan göras för att förbättra situationen.

Rektorn Coffi Gnidehou säger att det är sällan som barn frivilligt hoppar av skolan. De bakomliggande orsakerna är mer komplexa och relaterade till fattigdomen.

ETT PROBLEM ÄR ATT det är svårt att odla tillräckligt med mat på de små jordlotter som familjerna ofta har. För att öka skörden krävs effektiva jordbruksmetoder, bättre jordbruksredskap och bättre frön. Yrkesskolan i området har utbildningar inom nya jordbruksmetoder och fadderprojektet

har ett mikrolånesystem för familjerna. Genom ett mikrolån kan familjerna till exempel investera i redskap de behöver eller i träd och fröer.

Kouma Glesso som arbetar på kontoret visar upp jordnötssnacks och en skål med palmolja och berättar att flera familjer nu kommit igång med att sälja förädlade varor på marknaden. Det ger dem en extra inkomst till mat eller till mindre investeringar i jordbruket.

I FADDERPROJEKTETS NÄRHET finns flera skolor. På skolan i Aligoudo är Coffi Gnidehou rektor. Han är oroad över att så få barn fullföljer sin utbildning.

– Ett av problemen är att föräldrarna inte utbildat sig och inte kan motivera barnen att fortsätta gå i skolan.

Ett annat problem är att vissa familjer i perioder flyttar till områden där det finns mer mat och då är barnen borta från skolan och har svårt att komma ifatt, säger Coffi Gnidehou.

Men Coffi Gnidehou säger också att en förändring håller på att ske genom stöd från organisationer som Barnfonden som ger familjer möjlighet att försörja sig här i byn. Det ger barnen bättre förutsättningar att klara skolan och han ser redan att närvaron har ökat och avhoppet minskat.

EN AV ELEVERNA, Jonas 10 år, säger att han gärna vill läsa engelska men på den här skolan finns det ingen undervisning i ämnet. Han tycker också om att läsa böcker och han strålar när han säger att han gärna vill bli lärare.

Kouma Glesso visar en tavla med olika fack och kort med de 636 fadderbarnens namn. Tavlan är ett schema över när barnens familjer ska få hembesök. Varje familj får besök var sjätte månad.

Fler bilder

Se fler bilder från Therese Skoglunds resa till Benin på www.barnfonden.se/fotoalbum

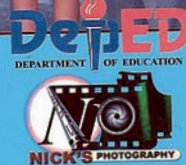

Therese Skoglund tillsammans med några av alla de barn som tar del av fadderprojektet Vignihoues arbete.

GRADE 2 - ST. MONICA
CANOSSA SCHOOL
 CITY OF SANTA ROSA, LAGUNA, PHILIPPINES

SY-2008-2009 ADVISER: MISS MAUREEN G. HERNANDEZ RELIGION TEACHER: MRS. DOLOR TORRATO

Maureen (till vänster) tillsammans med klass 2 i Canossa-skolan. Maureen var en av två lärare och undervisade i historia, filippinska och idrott.

Maureen har blivit lärare

FILIPPINERNA. När Jerry Södergren började brevväxla med sitt fadderbarn Maureen var hon en trettonåring som gillade att läsa och berättade att hon ville bli lärare. Nu är Maureen 22 år gammal och har redan arbetat som lärare i flera år.

TEXT **KARIN WIKSTRÖM**

JERRY SÖDERGREN FRÅN STRÄNGNÄS var fadder till Maureen Hernandez i Filippinerna i sju år. De hade regelbunden brevkontakt och Jerry har också besökt Maureen och familjen flera gånger.

– Kontakten med min fadder Jerry har betytt mycket för mig. Han känns som en pappa för mig, säger Maureen.

Nu är Maureen 22 år och färdigutbildad lärare sedan 2008. Hon bor hos sina morföräldrar i Laguna som ligger söder om huvudstaden Manila. Att Maureen är en tuff tjej som vet vad hon vill råder det ingen tvekan om. Hon var duktig i skolan och fick ett stipendium som gjorde det möjligt för henne att utbilda sig till grundskolelärare. När hon gått klart lärarutbildningen fick

hon först anställning på en privatskola i staden Canossa.

– Jag trivdes på Canossaskolan, även om det är en privatskola, jag tyckte om att vara med barnen. Som lärare påverkar man barns liv och kan inspirera dem att sikta högt och ha drömmar för framtiden, säger Maureen.

Men Maureen ville hellre undervisa de fattiga barn som går i de statliga skolor som ligger nära hennes hem, och skickade en jobbsökning till dem. Nu är hon anställd vid en statlig skola i Laguna och undervisar i klass 6. Hon ska precis påbörja en vidareutbildning på Laguna Polytechnic University. Den ger henne möjlighet att så småningom bli rektor.

– Det bästa med mitt jobb är att jag får träffa många olika elever. Jag undervisar dem, men lär mig samtidigt en massa från dem, säger Maureen.

Det sämsta med jobbet tycker Maureen är de låga lärarlönerna i Filippinerna. Men hon tänker inte så mycket på det och är glad att hon har ett jobb.

JERRY SÖDERGREN BERÄTTAR ATT HAN visste att Maureen ville bli lärare redan för många år sedan. Hon älskar att läsa och han skickade flera Harry Potter-böcker till henne när han fortfarande var fadder.

– Det var verkligen jättekul att få höra det här! Det var ett riktigt lyckokast att jag fick bli fadder till just Maureen, säger Jerry.

UGANDA. Faddern Maria Knutsson besökte sitt fadderbarn Solomon i Uganda i december 2009. Solomons by hade aldrig tidigare haft besök av en fadder så det blev stor uppståndelse när Maria kom dit. Här kan du läsa Marias egen berättelse om besöket i Lira i centrala Uganda.

TEXT **MARIA KNUTSSON**

SOLOMON – MIN BREVVVÄN I UGANDA

FÖRVÄNTANSFULL OCH ANINGEN nervös började jag inse att besöket hos mitt fadderbarn Solomon snart skulle bli av. Jag hade svårt att förstå att jag skulle få se de platser och träffa de personer som jag hört talas om i alla brev som utväxlats sedan fem år tillbaka. Men när vi äntligen satt i ChildFund Ugandas bil på skumpiga vägar började det gå upp för mig – jag skulle verkligen få komma dit, och det kändes helt fantastiskt! Jag hade under hela besöket sällskap av John Bosco som arbetar som regionsamordnare i staden Lira, som ligger norr om Ugandas huvudstad Kampala.

Jag fick först en rundvisning på ChildFunds kontor i Lira och personalen presenterade sig och sina arbetsuppgifter. John förklarade hur organisationen arbetar, och att de pengar som vi faddrar skickar inte bara går till barnet utan till byn i stort. De två viktigaste projekten i Solomons by var ett hälsocenter samt två låg- och mellanstadieskolor. En av dessa skolor höll föreläsning på att byggas. Eftersom de här delarna av Uganda under mer än tjugo års tid härjats av krig, så är de sociala institutionerna för utbildning och hälsa mycket eftersatta. Den ugandiska staten lyckas inte ge invånarna det de behöver, och där kommer en organisation som ChildFund in och fyller igen några av luckorna.

EFTER BESÖKET PÅ KONTORET bar det av till byn där Solomon bor, och väl framme välkomnades jag av en stor skara människor. Byrådet var samlat och alla representanter i organisationen var där och hälsade på mig. Rundvisningen i byn började efter några högtidliga inledningstal från byrådet. Jag fick se den låg- och mellanstadieskola som med hjälp av pengar från ChildFund och faddrar var konstruktion. Jag fick också en rundvisning i hälsocentret. Där har

Skolgården var nästan tom eftersom det pågick nationella slutprov i skolan.

På landsbygden i Uganda bor de flesta familjer i hus byggda av lera, trä och gräs.

ChildFund sett till att det har byggts en avdelning bara för barn, så att de får lite mer lugn och ro under sjukhusvistelsen.

Nästa anhalt blev Solomons skola. Det var nationella slutprov i Uganda just denna fredag, så jag fick träffa Solomon på rasten mellan skrivningarna. Jag fick också träffa hans pappa Eric, mamma Angela och lillasyster Masira. Språket satte upp barriärer för vår kommunikation, men med översättningshjälp och en del fantasi klarade vi oss ändå. Solomon berättade för mig att hans bästa skolämne var engelska men han hade precis börjat läsa det, så än så länge hade han svårt att förstå vad jag sa.

DET KÄNDES OVANT med all uppmärksamhet som riktades emot mig, och alla var mycket vördnadsfulla. Barnen på skolan var väldigt nyfikna och stod tysta och tittade på mig när rektorn visade mig runt. Skolan hade små trånga klassrum, där träbänkar utan bord trängdes framför en griffeltavla som

sett bättre tider. Skolan hade också sovsalar för barn som har långt att gå hem. Solomon bodde lyckligtvis bara 200 meter från skolan så han sov hemma.

Som avslutning sjöng skolkören några visor för mig, och det blev festlig stämning. Solomon bar fram några gåvor som familjen förberett. Det var en halmhatt och en handväska, allt vackert handarbetat. Jag överlämnade en ryggsäck med lite skolmaterial och en duk åt familjen. Solomon var inte lika storväxt som jag är van vid att nioåringar är hemma i Sverige, så ryggsäcken var lite för stor. Men kanske växer han i den?

MITT MÖTE MED SOLOMON blev ett möte med en hel by. Det blev stor uppståndelse eftersom byn aldrig haft ett fadderbesök förut och alla var mycket glada. Det var jag med, för dagen var innehållsrik och fantastisk. Jag är så glad att det blev av! Det var väldigt roligt att se hur fadderprojekten arbetar på bynivå och vad en autogirogåva kan bidra med, något som var svårt att föreställa sig innan jag fick se det i verkligheten. Framförallt var det mycket roligt att få träffa min nioåriga brevvän Solomon.

**Med vänliga hälsningar
Maria Knutsson,**
fadder till Solomon i Uganda

**Vill du besöka
ditt fadderbarn?**

Kontakta fadderservice senast åtta veckor innan besöket på telefonnummer 040-12 18 85.

Maria Knutsson

Ålder: 24 år

Gör: Läser sista terminen på sjuksköterskeprogrammet

Bor: Uppsala

Intresserad av: Globala hälsofrågor, därför var besöket på hälso-centret i byn extra intressant för mig.

Maria med sitt fadderbarn Solomon, hans mamma Angela, pappa Eric och lillasyster Masira.

BRASILIEN. I området Vila São Caetano, i utkanten av staden Betim, präglas livet av brottslighet och otrygghet. Trots den hårda tillvaron är ungdomarna Franciezia och Gabrielle överens om att de inte skulle vilja bo någon annanstans. De träffas ofta på det kulturhus som blivit en fristad för barn och ungdomar.

TEXT OCH FOTO LINNEA HELFRICH

Ungdomarna Gabrielle och Franciezia säger att de inte hade velat bo någon annanstans.

FRISTAD I EN HÅRD

FRANCIEZIA, 17, OCH GABRIELLE, 14, har känt varandra i fem år. De har kommit till kulturhuset i Vila São Caetano minst lika länge. De är som systrar, säger de, och på deras berättelser verkar det som om de spenderar större delen av sin lediga tid tillsammans. Men trots att de ofta brister ut i skratt och växlar menande blickar med varandra, som vilka tonåringar som helst, finns det en mörkare underton i deras berättelser om hur det är att leva som ung kvinna i området där de bor.

– Jag kom hit till kulturhuset från gatan, berättar Gabrielle

Men vad det egentligen är som sker på gatorna verkar det svårare att tala om.

– Man ser dåliga saker, sammanfattar hon bara.

Kulturhuset har funnits sedan 2002,

men historien om hur hjälpinsatserna i området en gång började sträcker sig längre tillbaka än så. Det var för nästan 30 år sedan som en grupp kvinnor gick samman i sin strävan att göra något gott för området. Kvinnorna kom senare i kontakt med ChildFund Brazil och kulturhuset drivs nu bland annat genom stöd från ChildFund och är en aktivitet som erbjuds av fadderprojektet.

KULTURHUSET ÄR TILL FÖR alla åldrar, men den åldersgrupp som Franciezia och Gabrielle tillhör är normalt sett underrepresenterad. Det är i den åldern som livet på gatorna börjar locka allt mer. Därför är de flesta som kommer till kulturhuset något yngre, runt 10–12 år. En av de yngre tjejerna berättar att hon brukar vara här

ungefär tre gånger i veckan, men önskar att hon kunde komma ännu oftare.

– Det är kul, här finns massor att göra, säger hon.

Men att komma oftare är svårt. För hemma väntar andra uppgifter.

– Ibland måste jag tvätta kläder, ibland måste jag städa huset och ibland får jag inte komma hit för mamma.

Att kulturhuset utgör en välbehövlig frizon för barnen är inte svårt att förstå. Många av barnen och ungdomarna som kommer hit har tvingats växa upp alltför snabbt och de har gått miste om stora delar av sin barndom. Och även om de flesta går i skolan, är det en hård miljö som väntar även där. Franciezia beskriver situationen i sin skola som hemsk.

– Du ser en massa saker som du inte

1. Cleusa arbetar med kvinnogruppen som driver kulturhuset. De kallar sig GRIASC. Vilket betyder ungefär "Gruppen för utsatta barn i Vila São Caetano".
2. Tvillingarna Tais och Tainara med sina kompisar på kulturhuset.
3. Återvinning är ett centralt tema på kulturhuset. Här står fina pennställ tillverkade av gamla burkar på tork i ett fönster.
4. Egentillverkad leksak som kallas Peteca.

Läs mer på bloggen

Linnea Helfrich skrev i Barnfondens blogg under tiden hon var i kulturhuset. Du kan läsa hennes inlägg på www.barnfonden.blogspot.com

VERKLIGHET

borde se, mycket droghandel och hot mellan elever och lärare. Bara att gå dit gör mig rädd, säger hon.

Men trots den på många sätt hårda tillvaron är både Franciezia och Gabrielle överens om att de inte skulle vilja bo någon annan stans. "Legal!" utbrister de i munnen på varandra på frågan om hur det är att leva här, vilket betyder ungefär samma sak som engelskans "cool!". Franciezia berättar också att hon skriver mycket poesi, särskilt om romantik och vänskap.

– Det får mig att må mycket bättre, för då kan jag uttrycka vad jag känner, förklarar hon.

OM FRAMTIDEN SÄGER Franciezia att hon skulle vilja bli läkare, helt enkelt för att hon vill rädda liv. Gabrielle är intresserad av

både psykologi och biologi, kanske vill hon bli veterinär. Men hon önskar sig också något annat.

– Jag vill gifta mig och bilda familj, säger Gabrielle.

Cleusa har arbetat med kvinnogruppen som driver kulturhuset sedan 14 år tillbaka, och har själv bott i Vila São Caetano nästan hela sitt liv. Hon berättar om hur området förändrats under tiden.

– Området brukade vara enat, men när brottsligheten ökar är det svårt att fortsätta lita på varandra.

I DAG BOR HON SJÄLV en bit utanför staden, men ser tydligt den viktiga funktion kulturhuset kommit att fylla.

– Tidigare gick barnen i skolan men de hade inget tryggt ställe att leka på, de lekte

på gatorna. Kulturhuset har blivit deras trygga plats, deras glada plats.

Leken, tillsammans med lärandet, får ta stor plats i de dagliga aktiviteterna på kulturhuset. En annan viktig del är återvinning, något både barn och personal pratar varmt om. De flesta av leksakerna som används har barnen tillverkat själva och i bokhyllorna trängs diverse leksaker tillverkade av gamla petflaskor. I ett öppet fönster står vackert målade konservburkar på tork, de ska tjäna som pennställ sen.

Det är talande för hela kulturhusets verksamhet i Vila São Caetano, att man med hjälp av glädje och kreativitet kan skapa väldigt mycket av väldigt lite. Det var ju trots allt så det började en gång i tiden, med ett litet antal kvinnor som gick samman för att göra något gott.

ZAMBIA. Att ge bort en get i julklapp eller som present vid något annat tillfälle har blivit alltmer populärt. Sedan Barnfonden började med sin Gåvokatalog har över 3 000 getter skänkts till familjer i Afrika. Några av getterna har mor- och farmödrar i Kabweza i södra Zambia tagit emot.

TEXT OCH FOTO **CECILIA SCHÖN**

GETTER TILL MOR- OCH FARMÖDRAR

Martas har fått fyra getter. När de får killingar kommer hon att lämna en killing vidare till en annan familj.

— **JAG HOPPAS ATT ALLA** mina barnbarn ska kunna gå kvar i skolan nu när vi fått getterna, säger Martas Matilila, som har fått fyra getter genom projektet.

Martas bor, tillsammans med sin vuxna dotter och hennes fem barn, i ett mycket fattigt område cirka 40 kilometer öster om huvudstaden Lusaka. De flesta familjer här försörjer sig på små jordbruk där de odlar majs och jordnötter. Nu när det är regnsäsong är landskapet frodigt och vägarna kantas av vackra solrosfält. Men maten eller pengarna räcker sällan året runt.

GETTERNA GER MARTAS en ekonomisk säkerhet. De innebär att familjen alltid har näringsrik mjölk, eller att de kan sälja en get på den lokala marknaden om de behöver pengar. Att äga egna djur är få fattiga för-

unnat och det är tydligt att Martas är väldigt stolt över getterna.

– Det betyder väldigt mycket att äga egna getter. Särskilt för barnen, säger Martas. När vi fick getterna undrade barnen förvånat varifrån de kom. Att vi hade fått getterna som en gåva var nästan ofattbart.

Martas tar också hand om sin andra dotters två små barn.

– Min dotter dog för några år sedan och sedan dess bor barnen här, berättar Martas.

Martas nämner inte att dottern dött i hiv/aids, men i området är sjukdomen utbredd och skördar många liv. Det är föräldragegenerationen som drabbas hårdast och när mammor och pappor dör är det mor- och farföräldrarna som tar hand om barnbarnen så gott de kan. En försörjningsböroda som inte alltid är lätt att bära.

I Kabweza har trettio äldre kvinnor tagit emot fyra getter vardera. Kvinnorna har också fått en veckas utbildning i hur man bäst tar hand om getterna. Bland annat har de fått lära sig hur man bygger ett hus åt getterna på pålar, så att de vilda djuren inte kommer åt dem.

— **NÄR GETTERNA FÅR SINA** första killingar lämnas en killing vidare till nästa familj i byn, berättar Doras Chirwa, programchef i Zambia med ansvar för getuppfostringsprojektet. Det är redan bestämt vilka familjer som står i tur att få en killing och på så vis blir alla bybor engagerade i projektet. De blir noggranna kontrollanter av att familjerna som fått getter i första omgången verkligen tar hand om getterna på allra bästa sätt!

Annorlunda julklappar

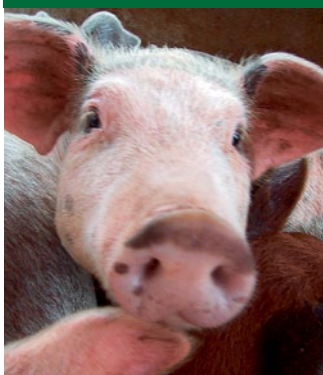

Genom att köpa dina julklappar från Barnfondens gåvokatalog ger du familjer en chans att få en försörjning och förbättrar barns skolor och hälsosituationen i hela byar.

GETTER ÄR DEN MEST POPULÄRA GÅVAN och julklappen i Barnfondens Gåvokatalog. Men det finns också grisar, näringstillskott, skolböcker och mycket annat som bidrar till en långsiktig förändring för de barn och familjer som tar emot gåvorna.

– Det är fantastiskt att fler och fler upptäcker Gåvokatalogen. Eftersom gåvorna delas ut till familjer i närheten av Barnfondens fadderprojekt blir de ett viktigt inslag i arbetet för att barn ska må bättre och att familjer ska bli självförsörjande, säger Cecilia Schön, marknadschef på Barnfonden.

Olika gåvor

Så köper du julklapparna

1. Välj och betala din gåva på www.gavokatalogen.barnfonden.se

2. Inom en vecka får du ett gåvokort skickat hem till dig.

3. Barnfonden ser till att getter, myggnät, skolbänkar med mera köps in och distribueras till mottagande familjer, skolor och byar.

En gris till en familj i Indonesien – för 280 kronor

På landsbygden i Indonesien är fattigdomen utbredd och många familjer har svårt att få maten att räcka till. En gris till en familj blir första steget till en grisuppfödning som ger familjen en inkomst. Pengar som kan användas till att köpa mat till barnen och till att betala barnens utbildning.

Näringstillskott till två undernärda barn i Indien – för 200 kronor

Över hälften av alla indiska barn under fem år är undernärda. Men barn har en fantastisk förmåga att återhämta sig! Genom att ge de undernärda barnen näringstillskott i sex månader förbättras deras hälsa betydligt.

Skolböcker till barn i Etiopien – 5 böcker för 275 kronor

Allt fler barn i Etiopien går i skolan – men skolorna är ofta i väldigt dåligt skick och saknar grundläggande utrustning, så som skolbänkar och skolböcker. Genom att stödja skolbarnen i Aynage i södra Etiopien med skolböcker ger du dem en chans att få en bra utbildning.

Andra gåvor

- Get till en familj i Zambia
- Leksaker till en förskola i Gambia
- Kycklingar till en familj i Brasilien
- Två myggnät var till två familjer i Mali
- Vattenfilter till en familj i Sri Lanka
- Skolbänk till en skola i Uganda
- Frukträd till en familj i Kambodja
- Latriner till en familj i Kambodja

Beställ: www.gavokatalogen.barnfonden.se

Insatsen i siffror

- 3 nya skolbyggnader
- 5 bibliotek med böcker och möbler
- Skolmaterial till 4000 barn
- Vidareutbildning för 100 lärare
- Utbildning av 150 flickor till kamratstödare
- Nya toaletter i 2 skolor och tillbyggnad av toaletter för flickor vid 3 skolor
- Tillgång till bindor för flickorna i de 6 skolorna
- Workshop om barns rättigheter

150 flickor kommer att utbildas till kamratstödare för att de ska kunna ta tillvara på sina och sina kompisars rättigheter.

7500 BARN SKA FÅ EN BÄTTRE SKOLA

ETIOPIEN. Nu börjar Barnfonden arbeta med en stor utbildningsinsats i Aynage i södra Etiopien. Den är möjlig tack vare stöd från givare till Framtidsfonden, som är ett komplement till fadderskapet och som möjliggör ytterligare insatser i fadderprojekten. Under tre år ska Barnfonden arbeta med att rusta upp skolor, höja kvalitén på undervisningen och öka elevinflytandet i sex skolor.

TEXT KARIN WIKSTRÖM FOTO KARIN BERGQVIST

CATHERINE LARSSON, SOM är handläggare på Barnfonden, besökte Aynage när planeringen av projektet var i full gång. Hon berättar att skolorna i sig är i dåligt skick, har för få klassrum och saknar grundläggande saker som drickbart vatten, skolmaterial, skolbänkar och att det saknas separata toaletter för pojkar och flickor.

– Just att det inte finns separata toaletter för flickor och pojkar kan vid första tanken verka som ett mindre problem. Men det innebär att flickorna inte vågar gå till skolan när de har mens vilket betyder att de missar många skoldagar. Det kan i sin tur leda till att flickorna kommer efter och

till slut hoppar av skolan. Sådana praktiska detaljer kan vara det som avgör om unga flickor går kvar i skolan eller inte.

GENOM FRAMTIDSFONDEN kommer tre nya skolbyggnader att byggas och de befintliga skolbyggnaderna kommer rustas upp. Bland annat kommer skolorna att få fler toaletter, bänkar, skolmaterial och rent vatten. De kommer också att få bibliotek med böcker och läshörnor där barnen kan sitta i lugn och ro och läsa. Projektets huvudmål är att 7500 barn ska få en bra utbildning och självförtroende och möjlighet att använda den.

De flesta barnen i området, nästan 95 procent, börjar skolan, vilket är en hög siffra. Men det som möter eleverna när de kommer till skolan är inte en bra skolsituation. Lärarna i skolorna i Aynage har inte tillgång till bra undervisningsmaterial. Det går fyra elever på en enda lärobok. Många klassrum har inte några skolbänkar, istället får barnen sitta på golvet, vilket är obekvämt och gör att det blir svårt att koncentrera sig.

Catherine Larsson poängterar att ett minst lika stort problem för barnen är att kvalitén på undervisningen är låg.

– Lärarna har inte fått utbildning i undervisningsmetoder, som låter barnen och ungdomarna vara aktiva på lektionerna. Det är fortfarande ett gammeldags skolsystem, där barnen har väldigt lite att säga till om och mest ska sitta stilla och lyssna på läraren. Men nu kommer lärarna att få vidareutbildning och lära sig nya metoder som låter barnen vara aktiva.

DET HAR ALLTSÅ VARIT långt ifrån självklart att barnen ska få vara med och påverka i skolan, eller att det ska finnas elevråd och elevforum där eleverna kan komma till tals. Men för att skolorna ska bli bättre måste eleverna själva få vara med och bestämma. Därför kommer det att startas elevråd och tjejklubbar i skolorna och ungdomarna som deltar kommer att få utbildning i ledarskap.

– Jag träffade många smarta och starka ungdomar i Aynage och det känns väldigt bra att veta att de nu kommer att få bättre skolor och större möjlighet att påverka i sitt samhälle, säger Catherine Larsson.

Skolorna som deltar ligger i byarna Boze, Wolya, Kibet, Koto, Senenea Gerera och Tili Gora i södra Etiopien.

FADDERSERVICE SVARAR

Vi har pratat med Lea Boya Atanley som har arbetat i 15 år på fadderservice i Benin. Här berättar hon om en del av sitt arbete.

Så går det till när ett barn blir fadderbarn

LEA BOYA ATANLEY har precis varit ute i ett nystartat fadderprojekt. Hon har intervjuat barn och familjer för att kunna skriva texten som finns i den folder med information om fadderbarnet som varje nybliven fadder får.

– Vi berättar först för familjen om vad det innebär att delta i fadderprojektet. Sedan fyller vi tillsammans i ett formulär. Det är frågor om familjens levnadsförhållanden, vilken sorts hus de bor i, vad föräldrarna har för försörjning, hur många syskon barnet har och vilka familjemedlemmar barnet bor ihop med. Allt ska med, säger Lea.

Lea förklarar att informationen ibland blir fel eftersom familjen tycker att en del saker är privata. Att mamman har varit gift tidigare eller att det finns barn som just nu inte bor med familjen kan vara sådana saker. Då kan det i efterhand verka som att nya syskon dyker upp hux flux.

NÄR FADDRARNA SEDAN läser breven som kommer under åren, märker de så småningom att till exempel antalet syskon till barnet inte riktigt stämmer och börjar undra om fadderprojektet inte har ordning på informationen om familjerna.

– Alla fel kommer tillbaka till oss förr eller senare. Det gäller att ställa mycket frågor när man träffar familjerna, säger Lea.

Längst ner på den blankett som Lea arbetar med just nu sitter ett blått tumavtryck. Det visar att mamman till barnet godkänner uppgifterna och att familjen vill delta i fadderprojektet.

– Mamman sätter ett tumavtryck istället för sin namnteckning eftersom hon är analfabet, förklarar Lea.

När all information om barnet finns registrerad sätts berättelsen ihop med ett foto på barnet och skickas till Sverige. Då börjar Barnfondens arbete för att hitta en fadder till det nya fadderbarnet.

Men hur bestäms vilka barn som ska få en fadder?

Vilka barn som får bli fadderbarn bestäms enligt kriterier som familjerna i varje projekt själva är med och bestämmer. Fattighetsnivå och viljan att delta och engagera sig i projektet är vanliga faktorer. Det är viktigt att komma ihåg att alla familjer får del av de aktiviteter och insatser som genomförs av fadderprojektet – även de som inte har en fadder.

Har du frågor?

Ring fadderservice på 040-12 18 85 eller maila oss på info@barnfonden.se. Du kan även hitta svar på många frågor på vår hemsida www.barnfonden.se